

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

ט.

עין משפט
נר מצוה

עמ"א מ"י פ"ד מהל' המכה והכלה י"א סמך
לאון ק"ע טו"ש"ע מ"מ ס"י
ללא קמ"ט מ"א וטו"ש"ע י"ד
ס"י ר"ט ט"פ ד'
ב מ"י פ"ט מהלכות
מתנות עמי' ה"א י"א סמך
עשין קס"ט טו"ש"ע י"ד ס"י
ל"ט ט"פ ד'
בא ד מ"י ד' פ"ו ה"א ו'
סמך ט"ט טו"ש"ע י"ד
ס"י ר"ט ט"פ ד'
ב ד ה מ"י ט"ט ה"א ח'
סמך ט"ט טו"ש"ע י"ד
ס"י ר"ט ט"פ ד'
ב ד מ"י ט"ט ה"א ח'
סמך ט"ט טו"ש"ע י"ד ס"י
ר"ט ט"פ ד'
ב ד מ"י ט"ט ה"א ח'
סמך ט"ט טו"ש"ע י"ד ס"י
ט"ט ט"פ ד'
ב ד מ"י ט"ט ה"א ח'
סמך ט"ט טו"ש"ע י"ד ס"י

לעני רש"י

קונטרס לרש"י יללה.

רבינו גרשום

ואמר. אם יצטרפו לעני
העיר שיהיו לעני העיר ואם
לאו שיהיו על עני העיר
בשניהו לעני לאו: וכל
דאורי למיתן צדקה אדעתא
דידיו אחיא. כל מי שנתן לי
על דעת כן נתן לי שאני
אחרא לכל עני שארצה
משום דבר אשר היה אדם
נדול וזהו יתרו מה הוא
עושה: ונתנו בי תרי
סבחי. והתנו ביניהן שכל א'
מחן שיחוש ביבמו: קרובה
למשכיה. ויהיו: וחיבה
רבה לשלם. דמי העור
שקרע: והלמטיע על קיצתן.
והלא רשאין לקנות כל מי
שיעבר על תנאי הני מילי.
ויכולין להתנות ולהסיע על
קיצתן: היכא דליכא אדם
חשוב להתנות פנימו אבל
אי אכא אדם חשוב. ולא
אחרא קמה לאו תנאוהו
בצדקה עם הבבאי. מה גבו
ויזה נתנו דאין צריך
לחשוך: א"ע שאין ראייה
לדבר וזכר לדבר. גבי גבאי
שקנה וזכר לדבר ממקדש
בזמא (מ"ב כ"ג) לא לא
יחשב וגו' אבל גבי גבורין
של הקדש הוי ראייה גמורה:
יצור. בעי"ה בקשר
ובחוחם וימנה דכתיב:
ויצור וימנה כלומר א"ע:
הגבורין היו נאמנין אף על
פנין הגבורין עצמן היו
צדין ומונין: בודקין
למנוחה. שאם אמר עניו
אולי נמנות בודקין אחרי
קודם שתנו לו אם רמאי
הוא שאין צריך אם לאו:
ואין בודקין לכסות. שאם
בא עני ערום ואמר סכני
אין בודקין אחרי אלא
נותנין מיד: פרוש כתיב.
כלומר צריך אתה לידע
בפירוט אם צריך ואם לאו:
(פרוש) [פרוס]. לאלתר
ויצור [פרוס] הלאות וכן
לו: לכשיראה לך. שהוא
צריך כשהבודק אחרי:
העובר ממקום למקום.
שאין לו אלא רך עברה
עובר: ככך בפומדניו. ככך
שקנין פומדניו כשנתנו ד'
אין בסלע דהוי ככר של
חצי קב כפיכא בסלע מ"מ
פומדניו וסלע ד' דינו
דינו שש ממנו ובעה מ'
פומדניו נמצא מ"מ
פומדניו בסלע וכיצד הוי
חצי קב בפומדניו דחצי קב
אחד ממ"ח בדי' [סאין]
דסאה ו' קבי' נמצא כ"ד
מנין

ואע"פ שאין ראייה לדבר וזכר לדבר. ראייה גמורה אינה דשאני
התם שהיו דקיים גמורים: אין פוחתין לעני העובר
ממקום למקום מככר בפומדניו כו'. הככר עולה ששה זיליס דלא
מהן מחלה לחנווני והוא מזון שמי סעודות דמתניא צפרק כינז
דשתתפין (עירוין דף פ"ב): וקשה לר"י
צפרק כל כתיבי (שבת דף ק"ח.
וש) שממע שהוה להוה רגילות דליכא
סעודה צהדיה דקאמר התם דכי
אזיל מלוינה ליה סעודה צהדיה
דכי אזיל לאו צריקן אזיל וא"כ למה
נותנין לו שמי סעודות די לו בסעודה
אחת^א היא סעודה דליכא צהדיה
יאכל מיד וסעודה שנותנין לו עכשיו
יוליכנו עמו ונראה לר"י דלין מתלקין
תמחו צלילה לפי שאינין יוליין להצמין
למי נתנו ולמי לא נתנו וכן משמע
מדקאמר לן נותנין לו פרנסת לינה
ומפרש דהיינו פוריא וזי סדיא אזל
ככר אין נותנין לו ולכן נותנין לו צ'
סעודות שיאכל אחת צלילה ואחת
למחר^ב דכי אזיל לאו צריקן אזיל^ב
וטעמא דצדיעין שלא ילך ריקס דאין
דומה מי שיש לו פת צמלו למי דאין
לו ולא יהא רעב כל כך אזל אין
לפרש דהטעם שמא לא יגיע צין
היהודים ויהא לו מה לאכול דאי
חיישינן להכי היה לימן לו שלש
סעודות כי גס צלילה לא יתנו אף
כשיגיע צין היהודים שאין מתלקין
תמחו צלילה ואין לומר דלעולם
מתלקין ולכן נותנין שמים דחיישינן
שמא לא יגיע צין היהודים שמי
פעמים אי נמי לא חיישינן אלא
לפעס אחת והשניה נותנין לו כדי
שיהא לו פת צמלו דאם כן היכי
קאמר התם דמלויין ליה סעודה אחת
צהדיה ואם יש לחוש שמא לא יגיע
צין היהודים היה לו ליתן שמים לכך
נראה דפרשישם: **שבת** נותנין
לו מזון שלש סעודות. פירוש צבנת
צ'הריס^א (א) אותן שמי סעודות שנתן
לו אמתול צערב שנת אזל ליל שנת
ושצנת שחריט ושלש סעודות שנותנים
לו צבנת אחת צבנת צבנת
שלישית ואחת לנוואלי שנת ושלישית
ישאר לו למחר צדק שלא ילך ריקס
ואין להאריך וקשה לרש"י הא דמתן
צמסכת פאה (פ"ט מ"ו) ומייתי לה
צפרק כל כתיבי (שבת דף ק"ח. וש)

ממע עמ' ה"א י"א סמך
עשין קס"ט טו"ש"ע י"ד ס"י
ל"ט ט"פ ד'
בא ד מ"י ד' פ"ו ה"א ו'
סמך ט"ט טו"ש"ע י"ד
ס"י ר"ט ט"פ ד'
ב ד ה מ"י ט"ט ה"א ח'
סמך ט"ט טו"ש"ע י"ד
ס"י ר"ט ט"פ ד'
ב ד מ"י ט"ט ה"א ח'
סמך ט"ט טו"ש"ע י"ד ס"י
ר"ט ט"פ ד'
ב ד מ"י ט"ט ה"א ח'
סמך ט"ט טו"ש"ע י"ד ס"י
ט"ט ט"פ ד'
ב ד מ"י ט"ט ה"א ח'
סמך ט"ט טו"ש"ע י"ד ס"י

ואתני עלה איהו נמי עבד חד כיסא ואתני
עלה רב אשי אמר אנא אתנוני נמי לא
צריכנא דכל דקא אתי אדעתא דירי אתי
ולמאן דבעינא יהיבנא ליה הנהו^א בי תרי
טבחי דעבדי עניינא בהדי הדדי דכל מאן
דעביד ביומא דחבריה נקרעוה למושביה אול
חד מנייהו עבד ביומא דחבריה קרעו למושביה
אתו לקמיה דרבא חייבינהו רבא לשלומי
איתיביה רב יימר בר שלמיא לרבא ולהסיע
על קיצתם לא אהדר ליה רבא אמר רב פפא
שפיר עבד דלא אהדר ליה מידי א"ה"מ היכא
דליכא אדם חשוב אבל היכא דאיכא אדם
חשוב לאו כל כמיניהו דמתנו ת"ר אין
מחשבין בצדקה עם גבאי צדקה ולא בהקדש
עם הגוברין ואע"פ שאין ראייה לדבר וזכר
לדבר שנאמר ו'לא יחשבו את האנשים
אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעושי
המלאכה כי באמונה הם עושים א"ר אלעזר
אע"פ שיש לו לאדם גובר נאמן בתוך ביתו
יצור וימנה שנאמר^ב ויצורו וימנו אמר רב
הונא בודקין למוזנות ואין בודקין לכסות
^אאי בעית אימא קרא ואי בעית אימא סברא
אב"א סברא האי קא מבוי והאי לא קא מבוי
אי בעית אימא קרא א"ה"ל^א פרוש לרעב
לחמך פרוש כתיב פרוש והדר הכי ליה והתם
כתיב^ב כי תראה ערום וכסיתו כי תראה
לאלתר ורב יהודה אמר בודקין לכסות ואין
בודקין למוזנות אי בעית אימא סברא ואי
בעית אימא קרא אי בעית אימא סברא האי
קמצערא ליה והאי לא קמצערא ליה אי בעית
אימא קרא הכא כתיב קרא פרום לרעב
לחמך פרום לאלתר וכדקריין והתם כתיב
כי תראה ערום וכסיתו כשיראה לך תניא
כוותיה דרב יהודה אמר כסוני בודקין אחרי
פרנסונו אין בודקין^א תנן התם אין פוחתין
לעני העובר ממקום ממכר בפומדניו מארבע סאין בסלע לן נותנין לו
פרנסת לינה מאי פרנסת לינה אמר רב פפא פוריא ובי סדיא שבת נותנין לו
מזון שלש סעודות תנא^א אם היה מחזיר על הפתחים אין נוקקין לו ההוא
עניא דהוה מחזיר על הפתחים דאתא לקמיה דרב פפא לא מודקיק ליה
א"ל רב סמא בריה דרב ייבא לרב פפא אי מר לא מודקיק ליה אינש
אחרינא לא מודקיק ליה ליבות^א ליה והא תניא אם היה עני המחזיר
על הפתחים אין נוקקין לו א"ל אין נוקקין לו למתנה מרובה אבל נוקקין
לו למתנה מועטת אמר רב אסי לעולם אל ימנע אדם עצמו [מלתת] שלישיית
השקל בשנה שנא^א והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישיית השקל בשנה
לעבודת בית אלהינו ואמר רב אסי שקולה צדקה כנגד כל המצות
שנאמר והעמדנו עלינו מצות וגו' מצוה אין כתיב כאן אלא מצות (סימן)
גדול מקדש משה) א"ר אלעזר הגדול המעשה יותר מן העושה שנאמר^ב והיה
מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ובטח עד עולם וכה הלא
פרוש לרעב לחמך לא זכה ועניינים מרודים תביא בית אמר להו רבא לבני מחווא
במכותא מנייכו עושו בהדי הדדי כי היכי דליהו לכו שלמא במלכותא וא"ר
אלעזר בזמן שבחמ"ק קיים אדם שוקל שקלו ומתכפר לו עכשיו שאין בהמ"ק קיים
אם עושיין צדקה מוטב ואם לאו באין עובדי כוכבים ונוטלין בורע^א ואע"פ"כ
נחשב להן לצדקה שנא^ב ונוגשיך צדקה אמר רבא האי מילתא אישתעי לי עולא

ואתני עלה איהו נמי עבד חד כיסא ואתני
עלה רב אשי אמר אנא אתנוני נמי לא
צריכנא דכל דקא אתי אדעתא דירי אתי
ולמאן דבעינא יהיבנא ליה הנהו^א בי תרי
טבחי דעבדי עניינא בהדי הדדי דכל מאן
דעביד ביומא דחבריה נקרעוה למושביה אול
חד מנייהו עבד ביומא דחבריה קרעו למושביה
אתו לקמיה דרבא חייבינהו רבא לשלומי
איתיביה רב יימר בר שלמיא לרבא ולהסיע
על קיצתם לא אהדר ליה רבא אמר רב פפא
שפיר עבד דלא אהדר ליה מידי א"ה"מ היכא
דליכא אדם חשוב אבל היכא דאיכא אדם
חשוב לאו כל כמיניהו דמתנו ת"ר אין
מחשבין בצדקה עם גבאי צדקה ולא בהקדש
עם הגוברין ואע"פ שאין ראייה לדבר וזכר
לדבר שנאמר ו'לא יחשבו את האנשים
אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעושי
המלאכה כי באמונה הם עושים א"ר אלעזר
אע"פ שיש לו לאדם גובר נאמן בתוך ביתו
יצור וימנה שנאמר^ב ויצורו וימנו אמר רב
הונא בודקין למוזנות ואין בודקין לכסות
^אאי בעית אימא קרא ואי בעית אימא סברא
אב"א סברא האי קא מבוי והאי לא קא מבוי
אי בעית אימא קרא א"ה"ל^א פרוש לרעב
לחמך פרוש כתיב פרוש והדר הכי ליה והתם
כתיב^ב כי תראה ערום וכסיתו כי תראה
לאלתר ורב יהודה אמר בודקין לכסות ואין
בודקין למוזנות אי בעית אימא סברא ואי
בעית אימא קרא אי בעית אימא סברא האי
קמצערא ליה והאי לא קמצערא ליה אי בעית
אימא קרא הכא כתיב קרא פרום לרעב
לחמך פרום לאלתר וכדקריין והתם כתיב
כי תראה ערום וכסיתו כשיראה לך תניא
כוותיה דרב יהודה אמר כסוני בודקין אחרי
פרנסונו אין בודקין^א תנן התם אין פוחתין
לעני העובר ממקום ממכר בפומדניו מארבע סאין בסלע לן נותנין לו
פרנסת לינה מאי פרנסת לינה אמר רב פפא פוריא ובי סדיא שבת נותנין לו
מזון שלש סעודות תנא^א אם היה מחזיר על הפתחים אין נוקקין לו ההוא
עניא דהוה מחזיר על הפתחים דאתא לקמיה דרב פפא לא מודקיק ליה
א"ל רב סמא בריה דרב ייבא לרב פפא אי מר לא מודקיק ליה אינש
אחרינא לא מודקיק ליה ליבות^א ליה והא תניא אם היה עני המחזיר
על הפתחים אין נוקקין לו א"ל אין נוקקין לו למתנה מרובה אבל נוקקין
לו למתנה מועטת אמר רב אסי לעולם אל ימנע אדם עצמו [מלתת] שלישיית
השקל בשנה שנא^א והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישיית השקל בשנה
לעבודת בית אלהינו ואמר רב אסי שקולה צדקה כנגד כל המצות
שנאמר והעמדנו עלינו מצות וגו' מצוה אין כתיב כאן אלא מצות (סימן)
גדול מקדש משה) א"ר אלעזר הגדול המעשה יותר מן העושה שנאמר^ב והיה
מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ובטח עד עולם וכה הלא
פרוש לרעב לחמך לא זכה ועניינים מרודים תביא בית אמר להו רבא לבני מחווא
במכותא מנייכו עושו בהדי הדדי כי היכי דליהו לכו שלמא במלכותא וא"ר
אלעזר בזמן שבחמ"ק קיים אדם שוקל שקלו ומתכפר לו עכשיו שאין בהמ"ק קיים
אם עושיין צדקה מוטב ואם לאו באין עובדי כוכבים ונוטלין בורע^א ואע"פ"כ
נחשב להן לצדקה שנא^ב ונוגשיך צדקה אמר רבא האי מילתא אישתעי לי עולא

היה ולא נתן לו מן הקופה דמתניא אין נותנין לו מן הקופה
דכר מועט יתנו לו: **שנאמר** והעמדנו עלינו מצות. ואע"ג דהאי קרא גזי צית אלהינו כתיב דצק הצית כ"ש דקדק:
מנגש

קבין שהם מ"ח חצאי קבין בסלע שהוא מ"ח פומדניו ושיעורו חמשים דבהם אית ליה ב' סעודות לא כאן וא' קודם שיגיע לישוב: פוריא ובי סדיא. כר וכסת: אין נוקקין לתת לו מכיס של צדקה. דהואיל ומוסר לו הפחת הכל
נותנין לו וא"ע ליטול מכיס של צדקה: משליש שקל. בדקה: לעבודת אלהינו. דהיינו צדקה: מצות. הוהה משמע: ב' ועבודת [נצדקת] מעשה הוא: עכשיו באין וכו'. ראי יתן או לעובדי כוכבים או לצדקה. אם זכה הלא פרוש
לרעב שתתנו לעניים אם לא זכה אלהינו לעניים אפ"כ יתן לעובדי כוכבים בשביל שיהיה חייב לעניים. באים [ננינ] מרודים כלומר עובדי כוכבים הרודים לביתו ונטלהו בורע: ונוגשיך צדקה. מה שתתן לנוגשיך: עולא. עלם
אחד כמו עול [מיס] אל היה שמו עולא אלא [אחד בלי] [אחרין]:

ואתני עלה איהו נמי עבד חד כיסא ואתני
עלה רב אשי אמר אנא אתנוני נמי לא
צריכנא דכל דקא אתי אדעתא דירי אתי
ולמאן דבעינא יהיבנא ליה הנהו^א בי תרי
טבחי דעבדי עניינא בהדי הדדי דכל מאן
דעביד ביומא דחבריה נקרעוה למושביה אול
חד מנייהו עבד ביומא דחבריה קרעו למושביה
אתו לקמיה דרבא חייבינהו רבא לשלומי
איתיביה רב יימר בר שלמיא לרבא ולהסיע
על קיצתם לא אהדר ליה רבא אמר רב פפא
שפיר עבד דלא אהדר ליה מידי א"ה"מ היכא
דליכא אדם חשוב אבל היכא דאיכא אדם
חשוב לאו כל כמיניהו דמתנו ת"ר אין
מחשבין בצדקה עם גבאי צדקה ולא בהקדש
עם הגוברין ואע"פ שאין ראייה לדבר וזכר
לדבר שנאמר ו'לא יחשבו את האנשים
אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעושי
המלאכה כי באמונה הם עושים א"ר אלעזר
אע"פ שיש לו לאדם גובר נאמן בתוך ביתו
יצור וימנה שנאמר^ב ויצורו וימנו אמר רב
הונא בודקין למוזנות ואין בודקין לכסות
^אאי בעית אימא קרא ואי בעית אימא סברא
אב"א סברא האי קא מבוי והאי לא קא מבוי
אי בעית אימא קרא א"ה"ל^א פרוש לרעב
לחמך פרוש כתיב פרוש והדר הכי ליה והתם
כתיב^ב כי תראה ערום וכסיתו כי תראה
לאלתר ורב יהודה אמר בודקין לכסות ואין
בודקין למוזנות אי בעית אימא סברא ואי
בעית אימא קרא אי בעית אימא סברא האי
קמצערא ליה והאי לא קמצערא ליה אי בעית
אימא קרא הכא כתיב קרא פרום לרעב
לחמך פרום לאלתר וכדקריין והתם כתיב
כי תראה ערום וכסיתו כשיראה לך תניא
כוותיה דרב יהודה אמר כסוני בודקין אחרי
פרנסונו אין בודקין^א תנן התם אין פוחתין
לעני העובר ממקום ממכר בפומדניו מארבע סאין בסלע לן נותנין לו
פרנסת לינה מאי פרנסת לינה אמר רב פפא פוריא ובי סדיא שבת נותנין לו
מזון שלש סעודות תנא^א אם היה מחזיר על הפתחים אין נוקקין לו ההוא
עניא דהוה מחזיר על הפתחים דאתא לקמיה דרב פפא לא מודקיק ליה
א"ל רב סמא בריה דרב ייבא לרב פפא אי מר לא מודקיק ליה אינש
אחרינא לא מודקיק ליה ליבות^א ליה והא תניא אם היה עני המחזיר
על הפתחים אין נוקקין לו א"ל אין נוקקין לו למתנה מרובה אבל נוקקין
לו למתנה מועטת אמר רב אסי לעולם אל ימנע אדם עצמו [מלתת] שלישיית
השקל בשנה שנא^א והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישיית השקל בשנה
לעבודת בית אלהינו ואמר רב אסי שקולה צדקה כנגד כל המצות
שנאמר והעמדנו עלינו מצות וגו' מצוה אין כתיב כאן אלא מצות (סימן)
גדול מקדש משה) א"ר אלעזר הגדול המעשה יותר מן העושה שנאמר^ב והיה
מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ובטח עד עולם וכה הלא
פרוש לרעב לחמך לא זכה ועניינים מרודים תביא בית אמר להו רבא לבני מחווא
במכותא מנייכו עושו בהדי הדדי כי היכי דליהו לכו שלמא במלכותא וא"ר
אלעזר בזמן שבחמ"ק קיים אדם שוקל שקלו ומתכפר לו עכשיו שאין בהמ"ק קיים
אם עושיין צדקה מוטב ואם לאו באין עובדי כוכבים ונוטלין בורע^א ואע"פ"כ
נחשב להן לצדקה שנא^ב ונוגשיך צדקה אמר רבא האי מילתא אישתעי לי עולא

הקדש הנותנים^א לזכר נכס לעושי
המלאכה שפועלים מרובין למלאכות
הרבה לגורדין ולחוצי האזן לתפסי
ולחמרים ולקנות עינים ואזני מחאז
וא"ל לעמוד על השבזן כדאמרין
צעלמא (שבעות דף מה). צעל הצית
טרוד צפועלו הוא ואינשי: יאור
וימנה. הכסף שהוא מוסר צידו ואע"פ
שאין צא עמו לשבזן לאחר מלאך
יאור וימנה שנאמר ויאורו וימנו וגו'
והדר ונתנו את הכסף המתוכן ממנו
על ידי עושי המלאכה וגו': **נודקין**
למוזנות. אם צא עני ואמר פרנסוני
נודקין שלא יהיה רמאי: ואין **נודקין**
לפסות. צא ערום ואמר כסוני
לוקמין כסות מיד: **פרוש**. דרוש
וחקור תמלה: **לנסיאה** לן. שאינו
רמאי: **מכר בפומדניו**. ככר הלכות
בפומדניו כשלווקמין לרעב סאין חמין
כסלע ומגיע לפומדניו חצי קב כשהסלע
מ"ח פומדניוין וארבע סאין מ"ח
חלאי קבין והחנוני שהוא טומן
ואופה ומוכר בשוק משמכר ממלה
הרי שותן ככר של רובע הקב
בפומדניו: לן. צלילה: **פרנסת**
לינה. דכרי לינה: צי. סדיא. ככר
לתת מראשומי: אין **נוקקין** לו.
לתת מעות מן הקופה אחרי שלמד
לחזר על הפתחים דיו צדק: ולא
אודיק ליה. אפי' לפרנסת:
מעשה הצדקה. טורח המעשים את
חזריהם מדלל כמיז והימה הצדקה
שלו: **זכה**. למזל טוב: **עניינים מרודים**.
הנו שאנו רכיבין: **מרודים**. קונפליינ"ט
צנע"ו כמו אריז צנח"י (תהלים
ה): **עולא משגש** **ארחסי**
דאימיה. לרז ששת קרו ליה הכי
עולל המשגש דכרי אמו שגרס (י'
להטומה מדרך שאר נשים כדלקמן:

הקדש הנותנים^א לזכר נכס לעושי
המלאכה שפועלים מרובין למלאכות
הרבה לגורדין ולחוצי האזן לתפסי
ולחמרים ולקנות עינים ואזני מחאז
וא"ל לעמוד על השבזן כדאמרין
צעלמא (שבעות דף מה). צעל הצית
טרוד צפועלו הוא ואינשי: יאור
וימנה. הכסף שהוא מוסר צידו ואע"פ
שאין צא עמו לשבזן לאחר מלאך
יאור וימנה שנאמר ויאורו וימנו וגו'
והדר ונתנו את הכסף המתוכן ממנו
על ידי עושי המלאכה וגו': **נודקין**
למוזנות. אם צא עני ואמר פרנסוני
נודקין שלא יהיה רמאי: ואין **נודקין**
לפסות. צא ערום ואמר כסוני
לוקמין כסות מיד: **פרוש**. דרוש
וחקור תמלה: **לנסיאה** לן. שאינו
רמאי: **מכר בפומדניו**. ככר הלכות
בפומדניו כשלווקמין לרעב סאין חמין
כסלע ומגיע לפומדניו חצי קב כשהסלע
מ"ח פומדניוין וארבע סאין מ"ח
חלאי קבין והחנוני שהוא טומן
ואופה ומוכר בשוק משמכר ממלה
הרי שותן ככר של רובע הקב
בפומדניו: לן. צלילה: **פרנסת**
לינה. דכרי לינה: צי. סדיא. ככר
לתת מראשומי: אין **נוקקין** לו.
לתת מעות מן הקופה אחרי שלמד
לחזר על הפתחים דיו צדק: ולא
אודיק ליה. אפי' לפרנסת:
מעשה הצדקה. טורח המעשים את
חזריהם מדלל כמיז והימה הצדקה
שלו: **זכה**. למזל טוב: **עניינים מרודים**.
הנו שאנו רכיבין: **מרודים**. קונפליינ"ט
צנע"ו כמו אריז צנח"י (תהלים
ה): **עולא משגש** **ארחסי**
דאימיה. לרז ששת קרו ליה הכי
עולל המשגש דכרי אמו שגרס (י'
להטומה מדרך שאר נשים כדלקמן:

הקדש הנותנים^א לזכר נכס לעושי
המלאכה שפועלים מרובין למלאכות
הרבה לגורדין ולחוצי האזן לתפסי
ולחמרים ולקנות עינים ואזני מחאז
וא"ל לעמוד על השבזן כדאמרין
צעלמא (שבעות דף מה). צעל הצית
טרוד צפועלו הוא ואינשי: יאור
וימנה. הכסף שהוא מוסר צידו ואע"פ
שאין צא עמו לשבזן לאחר מלאך
יאור וימנה שנאמר ויאורו וימנו וגו'
והדר ונתנו את הכסף המתוכן ממנו
על ידי עושי המלאכה וגו': **נודקין**
למוזנות. אם צא עני ואמר פרנסוני
נודקין שלא יהיה רמאי: ואין **נודקין**
לפסות. צא ערום ואמר כסוני
לוקמין כסות מיד: **פרוש**. דרוש
וחקור תמלה: **לנסיאה** לן. שאינו
רמאי: **מכר בפומדניו**. ככר הלכות
בפומדניו כשלווקמין לרעב סאין חמין
כסלע ומגיע לפומדניו חצי קב כשהסלע
מ"ח פומדניוין וארבע סאין מ"ח
חלאי קבין והחנוני שהוא טומן
ואופה ומוכר בשוק משמכר ממלה
הרי שותן ככר של רובע הקב
בפומדניו: לן. צלילה: **פרנסת**
לינה. דכרי לינה: צי. סדיא. ככר
לתת מראשומי: אין **נוקקין** לו.
לתת מעות מן הקופה אחרי שלמד
לחזר על הפתחים דיו צדק: ולא
אודיק ליה. אפי' לפרנסת:
מעשה הצדקה. טורח המעשים את
חזריהם מדלל כמיז והימה הצדקה
שלו: **זכה**. למזל טוב: **עניינים מרודים**.
הנו שאנו רכיבין: **מרודים**. קונפליינ"ט
צנע"ו כמו אריז צנח"י (תהלים
ה): **עולא משגש** **ארחסי**
דאימיה. לרז ששת קרו ליה הכי
עולל המשגש דכרי אמו שגרס (י'
להטומה מדרך שאר נשים כדלקמן:

הקדש הנותנים^א לזכר נכס לעושי
המלאכה שפועלים מרובין למלאכות
הרבה לגורדין ולחוצי האזן לתפסי
ולחמרים ולקנות עינים ואזני מחאז
וא"ל לעמוד על השבזן כדאמרין
צעלמא (שבעות דף מה). צעל הצית
טרוד צפועלו הוא ואינשי: יאור
וימנה. הכסף שהוא מוסר צידו ואע"פ
שאין צא עמו לשבזן לאחר מלאך
יאור וימנה שנאמר ויאורו וימנו וגו'
והדר ונתנו את הכסף המתוכן ממנו
על ידי עושי המלאכה וגו': **נודקין**
למוזנות. אם צא עני ואמר פרנסוני
נודקין שלא יהיה רמאי: ואין **נודקין**
לפסות. צא ערום ואמר כסוני
לוקמין כסות מיד: **פרוש**. דרוש
וחקור תמלה: **לנסיאה** לן. שאינו
רמאי: **מכר בפומדניו**. ככר הלכות
בפומדניו כשלווקמין לרעב סאין חמין
כסלע ומגיע לפומדניו חצי קב כשהסלע
מ"ח פומדניוין וארבע סאין מ"ח
חלאי קבין והחנוני שהוא טומן
ואופה ומוכר בשוק משמכר ממלה
הרי שותן ככר של רובע הקב
בפומדניו: לן. צלילה: **פרנסת**
לינה. דכרי לינה: צי. סדיא. ככר
לתת מראשומי: אין **נוקקין** לו.
לתת מעות מן הקופה אחרי שלמד
לחזר על הפתחים דיו צדק: ולא
אודיק ליה. אפי' לפרנסת:
מעשה הצדקה. טורח המעשים את
חזריהם מדלל כמיז והימה הצדקה
שלו: **זכה**. למזל טוב: **עניינים מרודים**.
הנו שאנו רכיבין: **מרודים**. קונפליינ"ט
צנע"ו כמו אריז צנח"י (תהלים
ה): **עולא משגש** **ארחסי**
דאימיה. לרז ששת קרו ליה הכי
עולל המשגש דכרי אמו שגרס (י'
להטומה מדרך שאר נשים כדלקמן:

הקדש הנותנים^א לזכר נכס לעושי
המלאכה שפועלים מרובין למלאכות
הרבה לגורדין ולחוצי האזן לתפסי
ולחמרים ולקנות עינים ואזני מחאז
וא"ל לעמוד על השבזן כדאמרין
צעלמא (שבעות דף מה). צעל הצית
טרוד צפועלו הוא ואינשי: יאור
וימנה. הכסף שהוא מוסר צידו ואע"פ
שאין צא עמו לשבזן לאחר מלאך
יאור וימנה שנאמר ויאורו וימנו וגו'
והדר ונתנו את הכסף המתוכן ממנו
על ידי עושי המלאכה וגו': **נודקין**
למוזנות. אם צא עני ואמר פרנסוני
נודקין שלא יהיה רמאי: ואין **נודקין**
לפסות. צא ערום ואמר כסוני
לוקמין כסות מיד: **פרוש**. דרוש
וחקור תמלה: **לנסיאה** לן. שאינו
רמאי: **מכר בפומדניו**. ככר הלכות
בפומדניו כשלווקמין לרעב סאין חמין
כסלע ומגיע לפומדניו חצי קב כשהסלע
מ"ח פומדניוין וארבע סאין מ"ח
חלאי קבין והחנוני שהוא טומן
ואופה ומוכר בשוק משמכר ממלה
הרי שותן ככר של רובע הקב
בפומדניו: לן. צלילה: **פרנסת**
לינה. דכרי לינה: צי. סדיא. ככר
לתת מראשומי: אין **נוקקין** לו.
לתת מעות מן הקופה אחרי שלמד
לחזר על הפתחים דיו צדק: ולא
אודיק ליה. אפי' לפרנסת:
מעשה הצדקה. טורח המעשים את
חזריהם מדלל כמיז והימה הצדקה
שלו: **זכה**. למזל טוב: **עניינים מרודים**.
הנו שאנו רכיבין: **מרודים**. קונפליינ"ט
צנע"ו כמו אריז צנח"י (תהלים
ה): **עולא משגש** **ארחסי**
דאימיה. לרז ששת קרו ליה הכי
עולל המשגש דכרי אמו שגרס (י'
להטומה מדרך שאר נשים כדלקמן:

הקדש הנותנים^א לזכר נכס לעושי
המלאכה שפועלים מרובין למלאכות
הרבה לגורדין ולחוצי האזן לתפסי
ולחמרים ולקנות עינים ואזני מחאז
וא"ל לעמוד על השבזן כדאמרין
צעלמא (שבעות דף מה). צעל הצית
טרוד צפועלו הוא ואינשי: יאור
וימנה. הכסף שהוא מוסר צידו ואע"פ
שאין צא עמו לשבזן לאחר מלאך
יאור וימנה שנאמר ויאורו וימנו וגו'
והדר ונתנו את הכסף המתוכן ממנו
על ידי עושי המלאכה וגו': **נודקין**<